

КЛУБ ЗНАЙОМСТВ

Мені 21 рік, 168 см, звичайної зовнішності, середньої повноти, русава, очі голубі. Житлом забезпечена, виховую сина півтора року. Бажаю познайомитися з юнаком чи чоловіком 23-28 років, зростом не нижче мене. Відповім на лист із фото.

В. м. Кіровоград, Аб. 208.

* * *

Дороги людського життя... Вони не схожі одна на одну. Не всім щастить вибрати дорогу рівну, у більшості це каміння, урвище, непрохідні хащі. Але, напевно, людина покликана в цей світ аби звідати муки і радості. Кожен має свої негативні і позитивні сторінки, так розпорядилась природа. Від народження маю 30 літ, холостяк, характер різнобічний, веду здоровий

спосіб життя. Подробиці при листуванні

П. Рівненська область, Аб. 209.

* * *

Хочу знайти вірного і надійного супутника життя без шкідливих звичок. Мені 35 років, дитині 10. Матеріально й житлом забезпечена, освіта середньотехнічна, інтереси різнобічні.

Л. м. Кіровоград, Аб. 210.

* * *

21 — 167 — 57, українець, стрункий, привабливий брюнет, освіта середня, одружений не був, матеріально і житлом забезпечений, спиртного не вживаю, не палю, Козеріг. За характером порядний, чесний, сором'язливий, добрий, працьовитий. З метою створення сім'ї познайомлюся з дівчиною 17 — 26 років, зростом до 170 см, не схильної до повноти, гарною, чесною, без шкідливих звичок, з серйозними намірами на подружнє життя. Хочу, щоб вона любила дітей і бажала їх мати, була згодна на переїзд. Освіта, професія, місце проживання значення не мають. Легковажних і заради розваги прошу не писати. Листи бажано надсилати з фото, яке в разі потреби поверну. Пишіть: Кіровоград-50, головпоштамт, до запитання, пред'явнику паспорта У-ОЛ № 707445.

Сергій, м. Кіровоград, Аб. 211.

* * *

Удівець, 45 — 168 — 75, Козеріг, народжений у рік Собаки, матеріально і житлом забезпечений. Бажаю познайомитися з порядною жінкою моїх років, котра зможе стати добрим і вірним товаришем у наш неспокійний час. Пишіть: Кіровоград, головпоштамт, до запитання, пред'явнику паспорта П-ЛИ № 539516.

Геннадій, м. Кіровоград, Аб. 212.

* * *

Мені 22 роки, струнка, 178 см, доповноти не схильна, волосся темне. Поважаю кухню, у вільний час люблю подорожувати. Моя робота полягає в повсякденному спілкуванні з людьми, житлом забезпечена. Бажаю познайомитися з хлопцем до 27 років, зростом не нижче 180 см, без шкідливих звичок, котрий не був одружений. Охоче відповім на листа з фото.

Людмила, м. Кіровоград, Аб. 213.

* * *

Мені 22 роки, світловолоса, симпатична, характер спокійний, 170 см, середньої повноти. Люблю веселі шумні компанії, люблю смачно

готувати, у вільний час читаю, люблю подорожі. Моя улюблена страва — піцца з грибами. Моя професія — боротьба за життя людей. Житлом забезпечена. Бажаю познайомитися з чоловіком до 32 років, зростом не нижче 175 см, приємної зовнішності без шкідливих звичок, забезпеченим житлом. Відповім тільки на лист із фото.

Наталія, м. Кіровоград, Аб. 214.

* * *

За три роки життя в розлученні придбала неабиякий досвід у подоланні труднощів і у вихованні донечки 5 років. Але все більше усвідомлюю, що без чоловіка, котрий завжди поруч, жіночі якості нічого не варті. Тож хочу віддати свою любов, тепло, ласку чоловікові, який бажав створити міцну сім'ю, який був би не нижчим від мене, не схильним до повноти і байдужим до спиртного, смачно готую, за спеціальністю кухар, маю невелике господарство, власний будинок. Чекаю листа, бажано з фото.

Олена, м. Кривий Ріг, Аб. 215.

* * *

Мені 33 роки, 168 см, очі сіро-голубі, шатенка, нормальної

зовнішності, розлучена, маю сина 8 років. Освіта середня спеціальна, є свій дім, але матеріально не забезпечена. Вмію шити, люблю пекти, добре готую. У вільний час люблю читати або відпочивати на природі. Хочу познайомитися з добрим чоловіком 33 — 40 років, який серйозно ставиться до створення сім'ї, з яким можна було б розділити радості й печалі цього нелегкого життя. Та найголовніше, щоб він добре ставився до мого сина. Якщо має одну дитину — не заперечую. Освіта і зовнішність значення не мають. Зловживаючих спиртним та з місць позбавлення волі прошу не писати.

Л. Черкаська область, Аб. 216.

* * *

Чекаю листа від дівчини чи жінки (можна від тієї, котра була заміжною, але без дітей) віком 17 — 29 років, зростом до 175 см, не схильної до повноти, котра бажав відчувати себе Королевою вічного кохання. Про себе: без шкідливих звичок, худорлявий, 175 см, характер спокійний, студент. Пишіть: Полтавська обл., Кременчук-19, до запитання, паспорт УІ-КЕ № 729831 або в редакцію.

А. Полтавська область, Аб. 217.

м. Кіровограда, МФО 323293. Квитанцію про відправлення грошей, короткий текст Вашої об'яви та три чистих конверти відправте за адресою: 316050, Кіровоград, Луначарського, 36, редакція газети "Молодий комунар", "Клуб знайомств". Редакція БЕЗПЛАТНО перешле усі листи, що надійдуть для Вас на адресу "Клубу знайомств".

При газеті "Молодий комунар" працює

"Клуб знайомств"

Щоб вмістити в ньому оголошення, перешліть

32 крб.

на розрахунковий рахунок 002700202 у дирекції Укрсоцбанку

ВИХОДИТЬ 3 5 ГРУДНЯ 1939 РОКУ

Молодий комунар

субота, 27 червня № 23 (4206)

ЦІНА 2 КРБ.

ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИЙ ТИЖНЕВИК

М. ДІТЧИЖЕВСЬКИЙ

ВИПУСК ТАЛАНТІВ

В будинку культури за воду радіовиробів відбувся перший випуск хореографічної студії на родно-сценічного і балетного танців. Студія працювала при народному ансамблі бального танцю "Конвалія" і зразковому дитячому хореографічному ансамблі "Радість". Самодіяльні митці навчалися понад 10 років і за цей період здобули високу виконавську майстерність. Це дає їм право працювати в школах, середніх спеціальних навчальних закладах, культурно-освітніх закладах. Двадцять одному випускнику вручені дипломи з присвоєнням кваліфікації керівника танцювального гуртка або студії. Серед них: студенти хореографічного факультету Кіровоградського державного педагогічного університету ім. О.С.Пушкіна Костянтин Сушенко, Дмитро Лафарович і Тетяна Коваль, випускники медичного училища Роман Воскобойников, інші випускники середніх шкіл. Дипломи вручили інспектор відділу культури міської Ради Ірина Бубнова і заслужені працівники культури України Блюменталь Стрельбицька.

Очоловав випускників протягом усіх цих років балетмейстер народних танців, нині директор будинку культури Михайло Аинбіндер, художній керівник закладу, засновник народного ансамблю "Конвалія" Блюменталь Стрельбицька, а також педагоги танцювальних колективів Віталій Завіна, Наталія Мусик, Людмила Аинбіндер, Сергій Лефтор, Людмила Степур, Олена Квітковська, аккомпаніатори Юрій Стрельбицький, Олександр Чеботарьов, Олена Соломеннікова й інші. Де не виступали юнаки та дівчата: серед підприємств і установ обласного центру, в районах і селах області, вони завжди полонили душі глядачів, усіх присутніх. А вже своїм мистецтвом вони завоюють глядачів, примушують кожного з них відчувати прекрасне.

Р.ДАЙДУКОВ, громадський кореспондент.

Є "НАДІЯ" — СМІТТЯ ПРИБЕРУТЬ

Роками на західній околиці селища Власівка підприємства та просто місцеві жителі викидають сміття і відходи виробництва. З часом смітник став нагадувати гектар, хіба що не вогнену. І, на жаль, міцні нерви власівського керівництва не витримали. Рішенням селищної Ради народних депутатів ця земельна ділянка, якщо її так можна назвати, була передана приватній (а хто ще візьметься?) фірмі "Надія".

Тепер на місці звалища йдуть будівельні роботи. Тут будуть зведені кондитерські цехи. Спеціалісти фірми переконані, що місцеві жителі не проміняють шматок мило, а вже обладнання для підприємства приватники закупили у Західній Німеччині з сучасною

технологією, екологічно чисто.

Наш кор. Світловодський р.н.

"КУРКУЛІВ"

РЕАБІЛІТОВАНО

Як і скрізь. Мало висківський район у 30-50 роки тривала лихоманка розкуркулення. На кого лише не чіпляли ярлики куркуля, який не такий і поганий: для того, щоб стати заможним господарем, ого, треба як працювати!

Нещодавно комісія районної Ради народних депутатів з питань поновлення прав на своєму черговому засіданні розглянула 14 справ по встановленню фактів безпідставного розкуркулення в районі. Адміністративного висноження та застосування репресій до громадян, що мали місце в 30-50 роках. Комісія визначила грошову компенсацію за вилучене майно та будівлі і поновила осіб, які постраждали в трудових, пенсійних, житлових та інших правах.

Комісія продовжує роботу. Влас. інформ.

ЩЕ Й БАСЕЙН У СЕЛІ БУДУЮТЬ!

Якщо в багатьох господарствах області з фінансами сутужно і про спорт майже не дбають, то в Червоному Кам'янці справи зовсім протилежні. Нещодавно тут за рахунок коштів місцевого колгоспу імені Фрунзе в центрі села розпочато будівництво спортивно-оздоровчого комплексу.

Тут буде басейн, сауна, адміністративний корпус, гімнастичний зал, колгосп, незважаючи на нинішні загальновідомі економічні труднощі, планує вести новобудову за два роки. Хай йому Бог помагає. Самі ж селяни думаємо, ну для себе старатимуться у міру можливостей допомогти працівникам ПМК-1 тресту "Кривбасрудбуд", який взявся за будову.

Наш кор. Олександрійський р.н.

"У МОЇ СМЕРТІ ПРОШУ ЗВИНУВАЧУВАТИ?..."

Різка похолодання, а тоді буря, що ще наші пам'яті, завдала шкоди не тільки природі, і зв'язківцям, звалених дерев, обірваних електродотів, що не нагірше, що лишила після себе стихію. Вона лишила ще і трупи на щастя, не людські, нечасних тварин, елят які на той час уже були виведені в літні табори. Несподіване зниження температури, а тоді дощ зробили свою чорну справу. 173 телят не дорухавшись в колгосп "Октябрь", 168 в колгосп імені Леніна. Для господарств цифра немала, збитки теж відчутні. Відгукнувшись во на і городянам. Що робити сьогодні з цинами на м'ясо, відомо, що робитиметься з ними завтра, можна тільки здогадуватися.

Навіть природа стає до нас немилосердною. За

надто довго плондрували її господарники. Для блага людини. Паплюжили роками, а спокутувати винуватим поклінням доведеться віками.

Наш кор. Знам'янський район.

"САМОСТІЙНІСТЬ" ДІЛУ НЕ ЗАВАДА

Педагогічний колектив Межирицької середньої школи вирішив стати "самостійним". Ні, не в розумінні виходу із складу місцевого села чи, божі борони, України взагалі. Педагоги задумали на ділі реалізувати деякі з положень Закону про освіту, де недвозначно йдеться про можливість юридичної і фінансової самостійності школи. Тому і звернулися до депутатів сільської Ради, аби ті розглянули на черговій сесії їхню прохання, що народні обранці і зробили.

Учителі не вимагають чогось неможливого. Вони просять кесю порушити перед районною адміністрацією клопотання про відкриття в банку рахунок Межирицької школи, про надання дозволу її керівництву за рахунок існуючих коштів взяти бухгалтеру для ведення фінансових операцій, а також надання адміністрації школи права призначати і звільняти з роботи всіх працівників (у тому числі і педагогів).

Учителі вважають, що настав час втілювати Закон про освіту в життя. Підтримала їх у цьому і сесія сільської Ради, тому і проголосувала за звернення колективу школи одногласно.

Наш кор. Голованівський район.

"ДРУГА Я НІКОЛИ НЕ ЗАБУДУ..."

Завідуюча сектором по роботі з іноземною молоддю, що навчається в кировоградських навчальних закладах, О.В.Журавльова з сумом говорила про те, що нині доведеться порушити традиції. Справа ось в чому. Завжди на початку літа для випускників влаштовувались прощальні вечори. Молодь із Куби, Індії, Кіпру, Гвінеї Бісау, Латинської Америки за роки проведення на Україні зустріла тут багато друзів, і прощалася з цим містом, прощалася з веселими студентськими роками. Прощалися з нею і кировоградці. Лунали краєві слова зігрівали серця дружні посмішки. Так було. Тепер цього не буде.

Хоч у нинішньому році, між іншим, випускників на багато більше, ніж у минулі часи. Шкода, що доведеться розійтися без посмішок і без прощань... Усе можна зрозуміти: криза в економіці, дірки у міському бюджеті. Та не вже численні малі підприємства і кооперативи, котрі міськвиконкомом благословив на довге існування, не знайдуть якусь тисячу дві або три різних народів востаннє зібратися разом. Невже гроші роблять усе?

В.Ф.

ФІНАЛ — ЗАКОНОМІРНИЙ. ХОЧ І ЗМІНИЛИ ВІДПОВІДАЧЕВІ БАТЬКА

У Кам'янці Черкаської області відбулося друге судове засідання по розгляду цивільного позову судді Кіровського району м. Кіровограда В.І.Ярошенка до Кіровоградського творчого об'єднання телебачення і радіо, редактора міської телепрограми "Дзеркало" Юрія Репейника та старшого редактора міської радіопроеграми "Кіровоград сьогодні" Марії Лебідь, де йшлося про захист його честі й гідності, заплямованих, за думкою позивача, у підготовлених вищезгаданими журналістами передачах по обласному телебаченню 14 лютого ц.р./ і радіо 17 лютого/р. Крім спростування повідомлення жителів області фактів і публічного вибачення, В.І.Ярошенко зажадав від відповідачів 100 тисяч карбованців /50 — з об'єднання, по 25 — з Ю.Репейника та М.Лебідь/ — "за завдані йому моральні збитки". Правда, у судовому засіданні Володимир Іванович "змилювався" над журналістами і попросив суд змінити суми у позові: Ю.Репейник і М.Лебідь мали сплатити по 15 тисяч кожний, а творче об'єднання телебачення і радіо відповідно 70 тисяч карбованців.

Про подробиці судового процесу буде підготовлено спеціальний матеріал /стежте за газетою!/, а нашим читачам повідомляємо рішення Кам'янського народного суду, який вирішив позов Ярошенка В.І. до Кіровоградського творчого об'єднання телебачення і радіо, Репейника Ю.В. та Лебідь М.В. задовольнити частково. Визнати інформацію, повідомлену 14 лютого 1992 року в телепрограмі "Дзеркало" стосовно народного судді Кіровського району м.Кіровограда Ярошенка Володимира Івановича, пов'язану з вилученням у громадян товару, який вони вивозили за межі України, такого, що не відповідає дійсності і плімає його честі й гідності.

Зобов'язати Кіровоградське об'єднання телебачення і радіо протягом 15 днів з дня вступу судового рішення в законну силу спростувати цю інформацію в програмі телевізійних передач "Дзеркало". Текст спростування підготувати разом з Ярошенком В.І. на ефірний час не більше 5 хвилин /проект спростування у справі є/. За Повідомлення образливої, такої що не відповідає дійсності інформації Репейник Юрій Васильович /взагалі то він Володимирович, але суд, мабуть, заодно вирішив його й переіменувати — авт./ і офіційна особа об'єднання телебачення і радіо зобов'язані в телерадіо передачі вибачитися перед Ярошенком Володимиром Івановичем, а також публічно вибачитися на першій після вступу рішення в законну силу нараді народних суддів Кіровоградської області.

Позовні вимоги Ярошенка В.І. стосовно відшкодування моральних збитків задовольнити частково, стягнути на користь Ярошенка В.І. з Кіровоградського об'єднання телебачення і радіо 66 тисяч 666 карбованців, з Репейника Юрія Васильовича (?) — 3 тисячі 334 карбованці.

Позовні вимоги Ярошенка В.І. до Лебідь Марії Василівни про захист честі і гідності залишити без задоволення. Фінал, як кажуть, зрозумілий, хоч незрозумілі деякі деталі судового процесу і трактування судом елементарних речей. Однак про це, певно, мова піде на наступному судовому засіданні в Черкаському обласному народному суді, куди відповідачі мали намір подати касаційну скаргу, про що й повідомили, вислухавши рішення суду.

Чи захищатиме свою честь і гідність від несправедливого звинувачення представником правосуддя радіожурналістка Марія Лебідь, невідомо. Я б захищала.

О. ПИЛИПЕНКО.

м. Кам'янка Черкаської обл. — м. Кіровоград.

СВАТАЄМО БОНАПАРТІВКУ?

Більше двох років серед різних груп населення Кіровограда обговорюється питання — чи варто зберігати за містом його сучасну назву? Чи не справедливо було б її змінити? Адже С.М.Кіров був одним з вождів тієї супердержави, через яку Україна втратила свою незалежність, перенесла стільки лихоліть.

Автори цієї статті, історики за фахом, вважають, що місто повинне мати свою назву — Єлисаветград. А тому намагатимуться аргументувати свою позицію у більшій мірі з точки зору не емоцій, а історизму.

Місто, виникнувши у середині ХУІІ ст. як фортеця Святої Єлисавети у 1764-1784 роках було назване Єлисаветград. Прикрасі для цієї назви походили за "соціалізму" з його культом Вождів і Вчителів. Вожді змінювалися, а з ними міняла і назву міста. З 1924 по 1939 роки Єлисаветград став Зінов'євськом, Кіровом і нарешті Кіровоградом. Причина в тому, що вожді виявилися смертними, змінювалася і політична ситуація у країні. Тому все частіше доводилося братися за гумку і підтирати старі назви, вписуючи нові, утверджуючи таким чином халфів на годину.

А що ж в цивілізованих країнах?

Франція. Особливо у минулому столітті там значні політичні катаклізми відбувалися через кожні 10-20 років і жодної тобї Бонапартівки чи

Жанна-д'Аркграда. Англія. Містечко Стратфорд-на-Ейвені увійшло у світову історію тим, що дало світові У.Шекспіра. Але ні у кого не виникло думки про перейменування його рідного міста, скажімо, на Шекспірськ чи Шекспірбург (-град, -ович, -ілля, -ське, -евичи...) А у столиці Фінляндії і до сьогодні благополучно існує майдан Миколи 1. І, уявіть собі: ніхто не зазіхає на ту назву. А тут лише на сьогодні вже за містом числиться 5 назв, і то ще не все. "Сватають" і шосту... А далі? Влада переміниться — буде сьома, там восьма... Тобто всяка неісторична назва (новий псевдонім) створює прецедент для нових і нових перейменувань. А то є смішно... крізь сльози. Бо якщо ім'я людини впливає на її характер, долю тощо, то в такому разі хіба ж назва міста не впливає на стан душевної та фізичної рівноваги його жителів?

Дехто називає історичну назву нашого міста неукраїнською, зрусифікованою, колонізаторською. Щодо неукраїнськості... Чи не наші предки місто заклали та розбудовували? Чи не його історичну назву загнули у своїх творах Т.Шевченко, В.Винниченко, Ю.Яновський та інші наші славетні земляки? Чи Єлисаветград був колись не українським містом? Отже і назва то є українською, як і б значення, можливо, не хотіли внести в неї неор, просто колонізатори та новітні назвотворці.

І зовсім не винна мати Іоанна Хрестителя — Свята Єлисавета, що колись саме її іменем назвуть імператрицю російську, за царювання якої буде закладено фортецю, яку теж назвуть її іменем. А місто, яке виросте навколо фортеці тої, отримає назву Єлисаветград — по назві фортеці ж. Тобто теж від Святої Єлисавети. Бо у Росії не називали міст іменем успіхших імператорів. І з етимологією слова начебто все гаразд. У перекладі з давньогрецької слово "Єлисавета" означає "Бог", отже "Єлисаветград" — то є Божий.

Крім того, жодна з пропонованих на сьогодні назв не відбиває ні складних історичних процесів, що відбувалися на цих землях, ні часу, у якому назви ці виникли, і найгірше те, що вони не є природними для міста. А назворотці у більшій мірі, мабуть, керуються особистими амбіціями, а не науковим (єдино вірним!) підходом до проблеми.

Отже, такі слова як Єлисаветград, Велика Перспектива чи Інгул, так само як і Київ, Хрещатик чи Дніпро, є невід'ємною частиною нашої історико-культурної спадщини.

Від імені співробітників Кіровоградського краєзнавчого музею

М.ТУПЧІЄНКО, П.КИЗИМЕНКО.

Московський "Джек патрач" Олександр Тимофєєв, засуджений за злочини на сексуальному ґрунті до смертної кари, попросив в адміністрації Бутирського СІЗО перо і папір, аби написати книгу про своє життя. Бажання смертника задовольнили. Зараз 35-річний Тимофєєв сидить в одиночній камері, очікуючи остаточного рішення своєї долі Верховним судом Росії.

370 незвичиних синів та дочок з'явилося звичайної корови із села Велика Бурмика Чорнобайського району, що на Черкащині. Це — курчата, які вилупилися з яєць, котрі господарина "прикрила" до рога того "інкубатора" за допомогою байкової ковдри. Оскільки "квочка" важкувата для яєць, передбачені спеціальні лямки, аби корова, відходячи до сну, не розчавила майбутнє потомство. Процент "висиджування" виявився дуже високим. Шкода, що на Черкащині не водяться слони...

Класичну фразу "На лінії працює контроль!" новим оригінальним змістом наповнили пензенські контролери позаштатники. На кінцевій автобусній зупинці біля залізничного вокзалу станції Пенза-1 нещодавно з'явилося троє молодиків, котрі шерстять безбілетніків за допомогою... вівчарки. Штатні контролери до нестандартного рішення проблеми поспішили з розумінням, оскільки, на їх думку, аби оштрафувати нинішнього "зайця", потрібен як мінімум наряд міліції. Або — теж непогано — зла собака.

Близько чотирьох місяців пролежав у садомому будиночку біля Єлгви (Латвія) труп 13-річної Оліги, вбитий двома ударами ножа в серце. Розслідування показало, що вона була "дівчиною для розваг" у солдатів дислокованих поблизу авіабази конвойного полку та будівельного батальйону. Поки що важко сказати, що стало причиною вбивства Олі. За версіями поліції, найімовірніше це пов'язано або з реалізацією наркотиків, або з помстою за зараження венеричною хворобою, або з ревністю. "Колеса" Олі — 14-річна Зоя, на щастя, такого фіналу уникла: поліція знайшла її в місцевому у шкільнодиспансері, де та лікувалася від сифілісу під чужим прізвищем.

У шахтарському Павлограді дозоиметровий пам'ятник вождю світового пролетаріату, не дочекавшись вирішення своєї долі місцевими властями, упав сам. Слідчо-оперативна група зафіксувала, що немає підстав вважати, що хтось допоміг йому це зробити.

Третина потужно стей, надійшовши в Слов'янське, по лінійній комбінації сьогодні простіше через те, що міліція встановила орієнтовані на випуск крупнотиражних видань, яких стає все менше. Братися ж за виконання замовлення менш ніж на 50 тисяч екземплярів значить, терпіти величезні збитки. Тому після невеликої реконструкції комбінат перейшов на випуск етикеток, простиравелі чоловічих трусів, що сьогодні надзвичайно вигідно.

ЗНОВУ СЕСІЯ І... ПІКЕТИ

Розпочала роботу X сесія міської Ради. Депутатам запропоновано розглянути питання про приватизацію комунальної власності, захист населення від злочинних посягань, стан ринку праці в місті, передачу готелю "Добруджа" під міську дитячу лікарню та цілий ряд інших питань. Після довгої дискусії депутати також вирішили включити до порядку денного питання про перейменування міста, хоч комісії міської Ради пропонували його відхилити.

Міська сесія, як завжди, проходить бурхливо, не без конфліктів.

А почалася сесія з...пикетування міської Ради молодими спеціалістами. "Не можете вирішити наше питання, залиште крисло" — один з написів на плакаті пикетуючих. Молоді спеціалісти зістарилися в гуртожитках і їхня знервованість зрозуміла. Врешті решт, питання це слід вирішувати. Воно не менш важливе, ніж перейменування міста, між іншим.

За два дні, на що дехто з депутатів сподівався, сесія не завершила роботу. Майже кожен із запропонованих для обговорення документів зустрічав досить вагомі зауваження, потребував допрацювання в комісіях. Так було і з питанням про захист населення від злочинних посягань і з прийняттям рішення про виносну торгівлю. Не відразу сприйнята міським парламентом програма приватизації комунальної власності. До речі, ідеї приватизації зустрічають у депутатів недовіру. Один з них навіть сказав мені в кулуарах сесії: "Вона у нас не приживеться". Приживеться чи ні, а знайомлячись із програмою, яка обіцяє, що в 1994 році наша торгівля, система громадського харчування і сервіс стануть повністю приватними і тримаючи в пам'яті, як у місті виконуються рішення міськвиконкому і сесії міської Ради, я була настроєна досить песимістично. Втім, можливо, це навпаки був оптимізм, бо перехід від загальної націоналізації до миттєвої приватизації /нехай і розтягнутої на три роки/, якщо відверто, мені зовсім не по душі. Таке відчуття, що й голова комісії міськвиконкому з питань приватизації В.І. Коротун не у захваті від Програми.

У наступному номері "МК" ми ще повернемося до роботи сесії, але треба сказати, що депутати міської Ради не випадково почули докір від її голови за те, що не хочуть працювати. Депутати теж люди і, певно, теж втомилися від того хаосу, у якому всі ми опинилися.

В. ЛЕВОЧКО.

Театр

ПОГОВОРИЛИ — ЗАСПІВАЛИ

П'єса І.Карпенка-Карого "Лиха іскра поле спалить і сама щезне" належить до тих творів, які не часто бачать світло рампи. Кіровоградському глядачу вона, звичайно, відома. Але полтавчани привезли не драматичну поему Карпенка-Карого, а музично-поетичну драму з чарівною музикою Ігоря Поклада, в якій використані мотиви українського національного музичного фольклору. Таким чином герої карпенківського твору вже не зовсім його герої. Я наголошую на цьому, хоч театр, мабуть, прагнув не зовсім такого резонансу, включивши до свого репертуару п'єсу "Засватана — не вінчана". Як я зрозуміла, у колективі цією роботою дорожать. Не випадково саме нею гастролює в Кіровограді відкривалися. До речі, про "Засватану — не вінчану" по ідеї я повинна була б писати в першу чергу. Та наміру рецензувати її не було, і лише познайомившись з репертуаром полтавчан детальніше, зупинилась на цій виставі.

Вона, як мені згадується, дуже виразно відбиває всі протиріччя цього театру, де на одному кінці хвилююча, насторожлива "Брехня" В.Винниченка, на іншому — яка-небудь дешевенька комедійка. "Засватана — не вінчана" більше тяжить до останнього. Вистава демонструє, що є в цьому театрі позитивного, хорошого і що виводить його за межі колективів, яким властивий постійний творчий пошук. Статичність, відсутність дії, надуманість, невизначеність режисерського малюнку — це далеко не повний перелік її вад. А прекрасне в цій виставі — її музичний ряд. З точки зору вокалу, полтавському театру може позздрити будь-який драматичний колектив на Україні. Співуча, пластична труппа, прекрасний оркестр, в якому — маючий вуха та чує! — кожен інструмент несе свою тему. Але музика, музичні номери живуть у цій виставі самі по собі, драматургія — самотійна. Виходить досить примітивно: поговорили — заспівали, знов поговорили і так далі. Між іншим, це стосується й інших вистав полтавчан, зокрема опери "Чорноморці" з музикою славетного М.В.Лисенка. Ні про яку наскрізну дію у виставах Полтавського театру не може бути мови.

"Засватана — не вінчана" це п'єса з конкретними номерами. Один мій знайомий артист, що вважає себе учнем режисера-постановника вистави заслуженого діяча мистецтв України В.Бегми, скрушно розводить руками: "Я не впізнаю режисуру Бегми. Не може бути". Можливо й так, та якщо по великому рахунку, то впізнавати є що і є кого. Адже полтавчани у нас не вперше, а в "Засватані — не вінчаній" багато знайомих акторів, яких "хотілося впізнати". Заслужена артистка України Віра Волкова грає Марту, подругу Ялини.

Так, я впізнала голос Віри Волкової, її нехай і не сильне, але чарівне сопрано, однак для ролі молодого дівчини актриса, м'ко кажучи, не дуже підходить. Так само як і В.Голуб, теж знайомий з минулих гастролей, мало годиться на роль лицаря Юліана. Я нікого не хочу образити, однак театр вимагає правди і тільки правди. Коли артисти віком за 50, грають 18-річних це може бути

НЕ ЗАВЖДИ ТРИ ГОЛОВИ КРАЩЕ...

Минулого вівторка розпочала роботу чергова сесія Кіровоградської міської Ради. Вона мала бути трохи незвичною, бо задумувалась організаторами як об'єднана сесія Кіровоградської міської, Кіровської та Ленінської районних Рад, однак в котрий уже раз ініціатива керівництва міськради зависла в повітрі. Для позитивного вирішення цього питання — створення у Кіровограді об'єднаної міської Ради і об'єднаного виконкому /без ліквідації, поки що, районного поділу в місті/ — не вистачило 2 голосів депутатів Ленінської райради. Хоча з 36 присутніх "за" проголосували 33 депутати, однак, практично половина народних обранців цієї ради на сесію не з'явилась, що, на жаль, характерно для законодавчого органу будь-якого рівня — починаючи з парламенту республіки.

У зв'язку з черговою невдачею у створенні, нарешті, в обласному центрі єдиного органу, який би повністю відповідав за життя міста і його жителів (незалежно від того, в якому районі вони мешкають), ввечері того ж дня у міській раді була скликана прес-конференція для газетних і телерадіожурналістів. Провели її голова міської ради В.Г. Мухін, його заступник А.В. Перевозник та керуючий справами ради А.М. Гуменний. Зібрали вони представників преси для того, аби пояснити свою позицію, позицію депутатів Кіровоградської міської та Кіровської районних рад, які ще рік тому згодились із пропозиціями їм експериментом по усуненню в місті адміністративного хаосу.

Суть нововведення полягає в тому, що в Кіровограді створюється об'єднана міська рада, куди входять і депутати обох районних рад /питання про складення ними своїх повноважень навіть входять і члени обох виконкомів. Ліквідація районів у місті не проводиться, а на базі колишніх районних рад створюються комітети територіального самоврядування.

Що дає, за думкою В.Г. Мухіна, створення в місті об'єднаних міської ради і виконкому? Це дає, по-перше, єдиний бюджет, а не так як зараз, коли Ленінський район ще хоч як-небудь фінансово викручується /там живе близько 100 тисяч кіровоградців/, а в Кіровському просто біда: забезпечити грошима майже 200 тисяч мешканців диявольський районний бюджет не може — нема коштів. Це дає, по-друге, створення в місті єдиного органу /а не кількох, як зараз/, який би відповідав за комунальне господарство, за вирішення питань соціального забезпечення, організацію дозвілля і місць відпочинку для кіровоградців, одним словом, аби в місті був один господар.

От зараз дуже складна ситуація з пенсіями, не було їм чим платити — Київ не дав грошей. Зараз це питання вирішується, гроші прийшли, так що днів через кілька люди їх, нарешті, одержать. Але ж старий чоловік, якому часто просто ні на що жити, почувши відмову на пошті, йде не в районний соцзабез чи до голови райради, які безпосередньо мають вирішувати ці питання, а йде в міську Раду, до Мухіна. І спробуй сказати цій людині — чого ти ж, мовляв, чоловіче добрий, до мене прийшов, у вас же своя районна влада є. А він відповідає — нащо мені така влада, щоб я по десятках кабінетів ходив. Ви голова міської Ради, то я до вас і прийшов.

В апаратах же обох виконкомів сидять цілі штати людей, які часто невідомо чим займаються /на їх утримання щорічно із бюджету виділяється майже 2,5 млн. крб./, адже місто поступово перебирає на себе частину функцій, інколи вимушено, аби хоч якось навести лад в міському господарстві. На сьогодні уже створене міське управління народної освіти /замість райвідділів/, міський відділ культури, міськспорткомітет, у прокуратурі розглядається питання про існування в місті єдиної міської прокуратури, май-

бутне — і за міським відділом внутрішніх справ. Тобто створення єдиних управлінських органів у місті — це питання часу.

Наскільки відомо, у проекті майбутньої Конституції України передбачатиметься, що місто з населенням менше 400 тисяч жителів взагалі не матиме районів /у Кіровограді зараз близько 300 тисяч/. Вона просто неефективна, ця районізація малих міст. Ми ж пам'ятаємо, як і чому створювались в обласному центрі райради — за принципом райкомів партії, ділилось місто за кількістю комуністів. Тепер відомо, до чого це призвело — Кіровський район бурхливо розбудовується і зростає в кількості і площині, у Ленінському ж районі — майже благодать на тиша. Мабуть, тому й не дивно, що ще рік тому кіровські депутати проголосували за підтримку об'єднаної міської ради: їм самим справлятися із наростаючим валом болючих проблем при нинішньому законодавчому безладді неймовірно важко. Ленінським народним обранцям проблеми міста печуть менше: добра частина їх, мабуть, вже й забула про своє депутатство, бо не з'являється ні на свої сесії, ні на об'єднану.

Василь Георгійович Мухін запевнив журналістів, що ніяких корисливих цілей при позитивному вирішенні пропозиції експерименту керівництво міської Ради не переслідувало. Він задумувався не заради амбіцій — я, мовляв, у місті хазяїн, — а тільки заради справи, аби однією й тією ж ділянкою роботи керувало не кілька чоловік, а один, з якого конкретно можна було б і спитати.

Не звинувачую В.Г. Мухіна в амбіційності, але вважаю, що це просто прекрасно, якщо в місті буде хазяїн. Один. Як би він не назився і яке б прізвище не носив.

О. ІВАНЕНКО.

м. Кіровоград.

ХТО І ЯК ОХОРОНЯЄ НАШЕ МІСТО

Доки міськвиконком шукає мову з обласними структурами, які відповідають за історичні пам'ятки, наше місто може залишитись взагалі без пам'ятників. І тоді у прихильників зовсім іншої назви міста, а не "імперського Єлисаветграда" з'явиться ще більше козирів. Втім, біс із ними, козирами. А ось проблема, про яку йде мова, дуже серйозна.

Кіровоград — одне з небагатьох міст України, що зберегло значну кількість історичних пам'ятників різних періодів. Чогось подібного Високому замку у Львові ми не маємо. Зате у нас є вали, прекрасні старовинні будинки на колишній Двірцевій /вулиці Леніна/, Великій Перспективній /вулиці Карла Маркса/ тощо.

Але сказати є, це ще не все. Сьогодні є, завтра може не бути, як це трапилося з приміщенням колишнього російського театру /а згодом будинку культури в/о "Червона зірка"/. Між іншим, дуже виразна турбота про охорону пам'ятників культури, історії, архітектури.

Справа в тому, що місто до цих пам'ятників відношення ніби й не має, оскільки "охороняє" їх отой самий обласний відділ охорони. Місто ладне хоч сьогодні взяти ці пам'ятники на свій баланс, врешті-решт і облвиконком погодився їх

передати. Все впирається у відділ охорони. Справа в тому, що по області історичних пам'ятників 145, у місті — 218. Передача на баланс міськвиконкому такої значної частини пам'ятників невігдана Голвному управлінню по архітектурі і містобудуванню облвиконкому. Доведеться скорочувати відділ та ще й багато чого доведеться робити!

Ми не наполягаємо на не-обхідності перегляду обласних структур, це врешті-решт не наші проблеми. Та й місто на цьому не наполягало б: якби відділ "охорони" справді охороняв ці пам'ятники. А то виходить, меру намілюють шию за те, що місто з кожним днем втрачає свій індивідуально-романтичний образ старого Єлисавета, а справжній винуватець залишається в стороні, спокійно спостерігаючи, як гинуть історичні будівлі. Наприклад, по вулиці Карла Маркса, 31. Поверховий ремонт 1987 року не забезпечив його збереження. Підвали залили водою, будинок у будь-який момент може обвалитися з фасаду. Зате власники беруть непогані гроші за його оренду.

Так хто ж господар у цьому місті.

В. ФЕДОРОВА.

Кумедний ви, дядьку!..

Фото Ю. ДРАБЕНЮКА.

виправдане за умови, що в цій виставі "ще щось є..." На жаль, не тільки зовні, а й внутрішньо актори не відповідають своїм героям. Заслужена артистка України Н.Ножинова грає Ялину, красуню-сестру козацького полковника Платона, але крім приємного голосу, тонкої музичальності, щось інше відзначити важко. Не такою бачив свою героїню Карпенко-Карий. Можливо, коли б ця вистава значно помолоділа, рецензенту не довелося б висловлювати такі претензії. Адже в театрі багато молодих, красивих, голосистих акторів. Та працювати з ними чомусь береться лише режисер Роман Валько, знаходячи оригінальні (хоч і не завжди цікаві) рішення

для тієї ж "Білої ворони", "Лимерівни", "Зойчиної квартири"...

З приводу останньої вистави режисер кіровоградського театру В.Дейнекін сказав: "Я майже до кінця вистави не міг зрозуміти про що це поставлено, але було страшенно цікаво".

Повертаючись до вистави "Засватана — не вінчана" я можу повторити, що до кінця не розуміла про що це поставлено. Чи було мені цікаво? На жаль...

В.ЛЕВОЧКО.

Мало кому подобається сучасний період розвитку країни. Інфляція, дорожнеча, зубожіння широких верств населення. Особливо неспокійно ветеранам. Як же так, розбити такого ворога, піднятися з попелу та руїн, віддати молоді роки служінню партії і вождям, котрі виявилися злочинцями не менш страшними, ніж фашистські? Знову повернутися до руйнації, падіння, крові? "Зі злиднів починали і в злиднів вмираємо", — думають фронтовики. А тут ще й молодість, деградує. Навколо секс, насильство, у юнаків і дівчат чужі заморські ідеали, забули вони й про те, хто за них воював, хто землю цю від погібелі захистив...

І все ж, редакція "МК" так не вважає. Безумовно, існує підлітковий пігілізм, але чи не було його, коли всі без винятку носили комсомольські значки та червоні галстуки? Був, плановий, був, були й ціннісні анекдоти, були й акти вандалізму, була й свастика на парканях. Просто літні люди схильні ідеалізувати минуле, згадувати лише світле, рожеве. І так само сьогодні, с молоді, котра пам'ятає і цінить подвиг старших поколінь. Свідченням тому цей матеріал, підготовлений до червоної річниці з дня початку Великої Вітчизняної війни.

"ВИ — В ПАМ'ЯТІ ЗЕМЛІ, ВИ — У СЕРЦЯХ ЛЮДЕЙ..."

Цими рядками з поезії Миколи Сингаївського закінчує свій твір на тему: "Через роки, через відстані — пам'ятайте!" десятикласниця Новгородківської СШ № 1 Ліна Трохановська. Її робота — серед кращих, надісланих на обласний огляд-конкурс шкільних творів, присвячених Великій Вітчизняній війні, організаторами якого стало обласне управління народної освіти та редколегія обласної Книги Пам'яті.

Перед конкурсом було визначено його основні завдання. По-перше, чисто педагогічне — втілити в цілком реальних, знайомих образах моральні ідеали для дітей.

По-друге, хотілося допомогти авторам творів виявити чисто літературні свої можливості, відчуття слова, його зміст та звучання, художній смак.

На робочому столі — чималий стос творчих робіт, в яких для розкриття запропонованих тем учні використовували

лі матеріали музеїв, кутків бойової слави, особисті враження від зустрічей з ветеранами війни, колишніми в'язнями концтаборів, учасниками партизанського руху.

Теми творів розкриваються школярами в різних формах: оповідання, публіцистичний нарис, твір-роздум, сторінки з щоденника тощо. Гордістю, задушевністю пройняті рядки творів, в яких учні розповідають про своїх дідусів, сусідів — учасників Великої Вітчизняної. Історія війни сприймається дітьми в живих, яскравих епізодах, у долях близьких їм людей, стає своєрідною пам'яттю серця.

Епіграфом до свого твору Алла Мірошніченко, учениця 11-А класу середньої школи № 1 м. Новомиргорода, обрали такі віршовані рядки:

Куди б не йшов, не їхав ти,
А при шляху спинись.
Могили тихі, дорогі
Всім серцем поклонись.

І далі йдуть рядки з твору: "У нас вдома зберігається солдатська фотографія мого дідуса. І як мені боляче, що ніколи не побачу його живим. А яким він був вродливим, міцним та дужим був! Про це розповідала моя бабуся Марія Кузьмівна, яка так і залишилася назавжди солдатською вдовою. Червоні слідопити допомогли бабусі відшукати могилу дідуса в м. Керчі на військовому цвинтарі. І як найдорожча реліквія зберігається в нашій домівці остання звістка про дідуса — "похоронка", в якій сказано, що "сержант Мірошніченко Василь Терентійович, вірний військській присязі, був вбитий 20 березня 1942 року. Похований в м. Керчі".

Добре, що батьки розповідають дітям історію сімейних реліквій воєнних літ, орденів, медалей, грамот, якими були нагороджені члени сім'ї, пам'ятних подарунків і фронтових фото-

графій, читають листи воїнів, вирізки з фронтових газет.

"Дивлюся я на поховані фотографії — і бачу свого дідуса Сергія Антоновича Зеленокорінного в оточенні дітей, серед своїх колег-учителів. Розумний, уважний погляд. Спокійне обличчя. І досі в селі згадують його добрим словом", — такими словами починає свій твір про загиблого на війні брата її бабусі дев'ятикласниця Криничуватської СШ Устинівського району Валентина Швед. Її розповідь продовжує учениця Новоандріївської СШ Новгородківського району Валентина Макренко. "Дружно жили в нашому селі брати Іван та Олександр Добичини. В молоді роки землю засівали. Хліб вирощували. Та прийшла війна — і пішли брати на фронт, рідну землю захищати від злих сил ворога. Разом служили. Разом воювали під командуванням генерала Конєва. Доля так розпорядилася, що за-

лишився живим у тому незабутньому бою "за висоту" Олександр, щоб помститися ворогові за героїчну смерть однополчан та свого брата Дійшов з боями до самого Берліна. Мав кілька важких поранень, але вижив і повернувся в рідне село з нагородами Батьківщини. А в музеї Корсунь-Шевченківської битви і сьогодні зберігаються портрети братів Добичиних".

Закінчує свій твір школярка рядками: "Підійдіть до братської могили в центрі нашого села. Золотом викарбувані імена тих, хто загинув на українській землі: К. Імандулова, Р. Мускатєва, В. Сухобруса, М. Ахмедова, В. Бобкова, М. Філатова та багатьох інших. Отже, село наше визволяли казахи і грузини, росіяни і башкири, татари і вірмени... Братська могила стала священним місцем для нас, сільської молоді. Але вона — не лише пам'ятник скорботи і сліз. Це символ на-

шої доблесті і стійкості, беззавітного служіння народу".

Невблагання смерть кожного року забирає від нас мужніх захисників рідної землі. Діти загиблих на війні уже самі стали батьками. В їх сім'ях онуки не знають дідів. Але пам'ять про героїв є їх синівським і громадянським обов'язком.

У різних школах Кіровоградщини навчаються юні автори цих творів, та об'єднані вони почуттям глибокої пошани по рідних і близьких, бажанням стати гідними їх бойової слави. І як же добре те, що між батьками і дітьми встановлюється гой внутрішній духовний контакт, який забезпечує моральну наступність поколінь, передачу молоді соціального досвіду старших.

А. САРЖЕВСЬКИЙ,
інспектор-методист
обласного виховного
роботи.

впровадити прокат відеокaset а на виручені кошти, звичайно, беручи в банках кредити, закупили студію звукозапису, зовсім недавно — комп'ютери та ігрові автомати.

У той час, коли подібні центри чи організації потихеньку гроші гребли лопатою до особистих кишень, молодіжний центр дозволив виручену копійку вкладати у розвиток Придбав свого часу медичне обладнання. Відкрив свій лікувальний центр. Що там лише не роблять!

З допомогою масажу кваліфіковані спеціалісти лікують остеохондроз, радикуліт, гіпертонію, сколіоз, голкорексфлексотерапія, іридіодіагностика, застосування магнітно-лазерного фонендоскопа допомагають позбутися багатьох болячок. І все це за помірковану плату.

Якщо говорити про оплату послуг, то вони з першого ж дня були чи не найнижчими в місті. Навіть доходило до смішного: коли з рік десь тому всі відеоточки підняли платню за показ фільмів, "Погляд" просив владу: дозволити надавати послуги за старими, незбільшеними розцінками.

Студія, звукозапису з першого ж дня своєї роботи недорого пропонувала десятки якщо не сотні

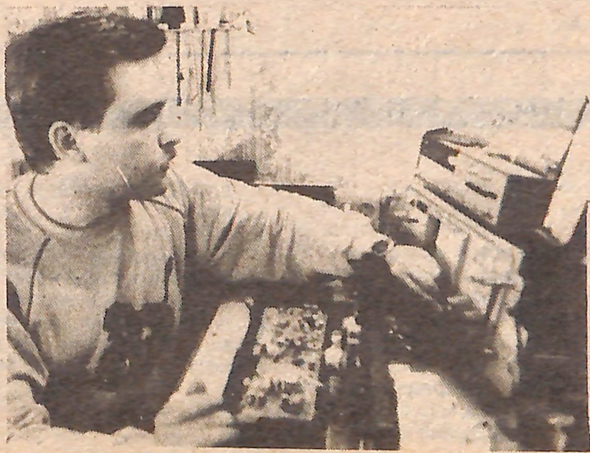
різноманітних записів найпопулярніших виконавців. На імпортованих аудіокasetах якість була, як свого часу "МК" рекламував цю справу. — 99,9 процента.

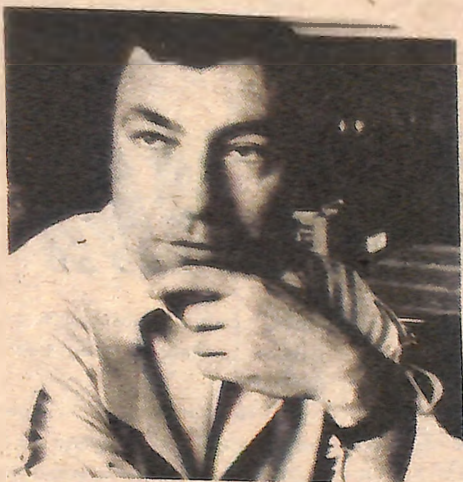
Нині з послугами проBLEM нема. Що замовите з перелічених уже нами — швидко й гарно зроблять. Не дай Боже, вийде з ладу ваша відеоапаратура, а чи просто забажаєте взяти на прокат відеофільм — зайдіть на Полтавську, 71. Вас зустрінуть з посмішкою.

Хоча ніхто, а чи майже ніхто з відвідувачів нині вже фірми "Погляд" навіть не здогадується, якою важкою ціною вона, цю посмішку, дається. Та про це — не в ювілейні дні. Сьогодні ж ми бажасмо "Погляду" сміливо дивитися в завтрашній день і продовжувати таку корисну й потрібну для всіх справу доброго настрою.

ЮРІЙ ЯРОВИЙ.
Фото В. ГРИБА.

Фірмі "Погляд" — 3 роки!

Я.М.ОСИПОВ:

"ЗАВАЖАЄ ПРАВОВИЙ НІГІЛІЗМ"

Прошу знайомитися: Яків Михайлович Осипов, 1951 року народження, росіянин, одружений. З 1992 працює прокурором Кіровоградської області. Класний чин: державний радник юстиції 3-го класу.

КОР.: Це рівно генерал? Тобто радник третього класу? Якове Михайловичу, у нас так прийнято, якщо званим дають, це обов'язково з чимось зв'язано. Пішли чулки, що у вашому випадку — з Узбекистаном. Це правда?

Я.О.: В Узбекистані я працював, це правда. До бавовняної справи відношення не маю. Нею займалася прокуратура Союзу. З Тельманом Гдлянком не знайомий. Мене на кожній зустрічі про це запитують. Якщо працював в Узбекистані та ще й у прокуратурі республіки, значить зобов'язаний бути знайомим з Гдлянком. Там не лише група Гдльяна працювала. Поголос пішов про неї. Повторюю, я з Гдлянком не зустрічався, на жаль.

КОР.: На відміну від вас я зустрічалася. Так що мене це питання не цікавить. До речі, знаєте, яку першу фразу сказав мені Тельман Хоренович, коли ми зустрілися: "Ви палите?" І пригостив сигаретою. Мабуть, так роблять усі прокурори. За винятком вас.

Я.О.: Даруйте, але я не палю.

КОР.: Тоді ближче до справи. Хоч я вас попереджала, мені не цікава суха ділова зустріч. Зараз, правда, час ділових полей, і від цього йому належне. Ви б хотіли купити кафе?

Я.О.: Що? Ні. Бізнес не для мене. До того ж я терпіти не можу побутові справи. Моя дружина вже змирилася з цим.

КОР.: А з тим, що ви прокурор? Втім, я жартую. Скажіть, як ви, росіянин, стали прокурором на Україні? Пов'язані з цим якісь особливі труднощі в даний період?

Я.О.: Значна частина мого життя пройшла на Україні. Професійна діяльність теж

майже вся за винятком уzbekького періоду. Між іншим, роки в Узбекистані були корисними, хоч і важкими. У мене там і нині багато друзів. Я б не поїхав звідти, але коли прийняли закон про мови... Ні, ніхто мене звідти "не просив". Просто вирішив, що так буде краще. А стосовно моїх нинішніх труднощів... "Дискримінацію" відчуваю лише на зустрічах, коли ставлять питання про мову.

КОР.: Знаєте, мені теж доводилось бувати на ваших зустрічах: ці запитання... Мені просто стало соромно. Яка різниця, якою мовою людина думає?

Я.О.: Запевняю вас, з часом усе це минеться. Ми повинні прийти в лоно цивілізованих держав. Тому давайте говорити про те, що сьогодні болить мені, як прокурору.

КОР.: Уважно слухаю. Але спочатку скажіть, ви ні за чим не шкодуєте?

Я.О.: Питання складне і неоднозначне. Людина завжди шкодує. Але якщо ви маєте на увазі моє прокурорське крісло, то звичайно, ні. В дитинстві я непогано малював. Були неспівні думки вступити в Ризьку художню академію. Однак вибрав юриспруденцію. До цього крісла пройшов усі щаблі професійних сходів. Якою була моя робота? Різною. Важкою, раніше прокурор відповідав за все. Якщо вироки стали злочинні, були винні дві людини: прокурор і начальник міліції, нині, слава Богу, за ріст злочинності прокурор не відповідає.

КОР.: О, бідний пан полковник.

Я.О.: Ви про кого?

КОР.: Про полковника Кравченка. Начальника Кіровоградської міліції. Зна-

ють, сьогодні лише він відповідає за те, що злочинність росте? За що ж тоді він несе відповідальність?

Я.О.: А ви почитайте "Закон України про прокуратуру", який набрав чинності з 1 грудня минулого року. Ні, ви серйозно думаєте, що у прокуратури мало турбот? Помилкається. Наше головне завдання, щоб не порушувався закон. Навіть в органах, що ведуть боротьбу із злочинністю. Раніше прокуратура займалася всім на світі. Відповідала навіть за доїння корів!

КОР.: Зрозуміло, чому моєму було байдуже. Але і дешевим воно було тоді.

Я.О.: Ви жартуєте, а це справді так. Прокурор мав "підшефних" баптистів, алкоголіків... Щомісяця повинен був звітувати, яку роботу з ними проводив. А що не так — то й на бюро! Давай відповідати, як там твоя партійна совість, не турбує?

КОР.: Тепер у вас не життя, а машина. Корови без догляду, баптистам стаціонарні міська влада ні час. Ой, ви не ображаєтесь на мою іронію, розумію, у вас проблеми як були, так і залишилися. Що найбільше турбує?

Я.О.: Правовий нігілізм керівників усіх рангів. Прізвище не називаю. Працюю недовго. Навстане час, назву й прізвища.

КОР.: А як вам пані, депутати?

Я.О.: Ось із депутатів можна й починати. Правовий нігілізм властивий їм у тій же мірі, що й кожному. А якщо мати на увазі, що вони все-таки, а влада, то самі розумієте... Депутатів страшенно ображає, що у них і в усіх беруть пояснення. Як це так? Вони ж депутати! А депутати,

між іншим, користуються імунітетом лише в частині порушення кримінальної справи.

З призначенням представників Президента в районах починається новий виток взаємних непорозумінь. Ці представники починають почувати себе новітніми губернаторами. А прокуратура зобов'язана наглядати за документами, що виходять з-під пера представників Президента. Ось вам і правовий нігілізм.

КОР.: Можливо, новий тоталітаризм?

Я.О.: Можливо. Усе це переважно представники колишньої прокуратури. Відчуваю, що буде всього. Сьогодні надзвичайно завважає недосконалість законодавства, очевидно, це складності перехідного періоду. Хочеться думати.

Якщо вже ви запитали про труднощі, то слухайте все. Соціальна й економічна незахищеність працівників прокуратури веде до того, що люди біжать із прокуратури. Ну ось ви вже й скривилися! Я розумію, це нецікаво.

КОР.: Вибачте, Справа не в тому цікаво чи ні. Просто всі сьогодні скаржаться на власну незахищеність. З ким не погодитися.

Я.О.: Знаю. Але скажіть, як я можу захистити справедливість, коли прокурорів, як і раніше, тримають на короткому ланцюгу. Чи може прокурор бути незалежним у такій ситуації? Кожен день з тривогою чекаю дзвінків із районів. Які ще сюрпризи будуть? Людина шукає, де краще. Прокурори йдуть у малі підприємства, де щось матимуть. Юристи все-таки. А що я їм можу запропонувати? Квартиру? Зарплату?

КОР.: Невже лише це тричас полей?

Я.О.: Що? Дворянська честь?

КОР.: Ну добре. Але ж ви не пішли із прокуратури?

Я.О.: Я — ні. Та нерозуміння владою проблем прокуратури веде до того, що її залишають спеціалісти. Скоро нікому буде працювати. Втім, давайте залишимо цю розмову, вона нічого не вирішить... Ви просили поділитися наболілим. Ось я й пішов на ці одкровення.

КОР.: Як складаються ваші стосунки з міліцією, судами?

Я.О.: У функції прокуратури входить нагляд за дотриманням закону у міліції. Суди самостійні у своїй діяльності. За новим Законом ми за ними не наглядаємо.

КОР.: Зрозуміло. Дякуйте Генеральному прокурору. Йому добре насолити колишній прокуратура.

Я.О.: Це принцип правової держави. Верховенство за судом — це треба засвоїти і прокурорам і громадянам і депутатам. Звичайно, прокурор може втручатися у діяльність суду, якщо бере участь у судовому процесі, на Заході, наприклад, прокурори беруть участь у всіх процесах. Але ж треба виходити з реальності. Прокурор може також знайомитися зі справою, якщо надійшла скарга.

КОР.: Не знаю. Я у правничій державі не жила. Але суди... Справа ж не в судах, а в суддях. Я їм не довіряю.

Я.О.: Як, усім?

КОР.: Деяким. Якове Михайловичу, ви ніколи не кривили душою, як прокурор? Є гірші, за які вам соромно?

Я.О.: Що ви маєте на увазі?

Дисидентів, господарські злочини? З дисидентами я справи не мав. Господарські злочини розглядав. Ось що скажу. Все, що робилося, робилось на основі діючих тоді законів, все інше — лірика. Господарник... Один робив так, як підказувала совість, інший ішов на всі смертні... Ось конкретний приклад, правда, з іншого часу. Недавно обласний суд реабілітував перекла-

дача, що служив у каральних органах. У нього, мовляв, не було виходу. У кого не було виходу, йшов у партизани. Одним словом, я з цим не погодився.

КОР.: У вас на зустрічах запитують, як ви ставитеся до смертної кари?

Я.О.: Постійно.

КОР.: І що відповіли?

Я.О.: Це питання законодавцям. Ну що ж, можна було б її відмінити. Ні, я не із жалю до хлочинців. Через судові помилки. Але чим її замінити? В нашій державі є можливість на все життя ізолювати вбивцю чи насильника за грати?

КОР.: А ви вірите, що людина з сексуальними глибокими схильностями до сексуальних злочинів?

Я.О.: Ви маєте на увазі теорію італійського лікаря Ламброзо? Нам її викладали як помилкову. Але з роками розумієш, що ні про які речі однозначно судити не можна... Вам не здається, що ми надто заговорилися?

КОР.: Здається. Але я хочу запитати ще. Чого ви не прощасте?

Я.О.: Зради. Не прощаю, якщо людина вчинила погано. Людина, якій я вірив, розумієте.

КОР.: І жіночу зраду не прощасте?

Я.О.: Не знаю. Мені не доводилося з цим мати справу.

КОР.: Вам позаявляють чоловіки. А чому ви червонієте?.. Ви займаєтесь спортом?

Я.О.: Тільки зарядкою. А сина ніяк не можу заохотити.

КОР.: У вас дорослий син?

Я.О.: Вчиться у професійно-технічному училищі. А що?

КОР.: Нічого. Просто ви дуже імпозантно виглядаєте. І не червонієте, будь ласка, товаришу генералі!

Я.О.: Спасибі за комплімент.

КОР.: А вам спасибі за цю розмову. Хочу вірити, що у вашій особі кіровоградці зустрінуть людину, яка захищатиме справедливість.

Бесіду вела
В.ЛЕВОНЧО.

Редакція газети "Молодий комунар" висилає портрети відомих співаків та акторів. Ціна одного знімка

16 КРБ. ЧИ КУПОНІВ.

Гроші з будь-якого поштового відділення перекажіть на розрахунковий рахунок № 002700202 у дирекції Укробанку м. Кіровограда. МФО 323293 і квитанцію про відправлення грошей, заповнену, чи фото хочете мати, та конверт з вашою адресою. ВГОРІ надсилайте 316050, Кіровоград, Луна чарського, 36, редакція газети "Молодий комунар". Ви можете одержати фото іншого кінорежисера М. ЧАК РАБОРТИ, С. РОТАРУ, В. ЦОЯ, Д. МАЛИКОВА, МАДОННІ, С. СТАЛОНЕ, виконавця головних ролей у фільмах "Рембо", "Кобра" та ін., А. ШВАРЦЕНЕГ, ГЕРА, /центральна роль у "Термінаторі", жана Клода ВАН ДАММА /виконавця одно-

часно двох ролей у бойовику "Подвійний удар". ДХАРАТІ НА /він полюбився глядачам у телефільмі "Гардемарини, але грошей за неперекладані фото не відправляйте. Здебільшого ви одержуєте знімки досить швидко, протягом кількох днів чи тижня. Тих же, хто прислав зазавки на велику кількість портретів, просимо не думати, що ми про вас забули. Буває, що ми не можемо оперативно виконати ваше замовлення через відсутність у даний момент одного із замовлених фото, бо фотолабораторія дуже завантажена в зв'язку з величезним потоком ваших заявок.

Шановні друзі, ви, звичайно ж, помітили, що наш фотоархів значно розширився. Гадаємо, значно поповнення припаде до нього впродовж. Однак вважаємо за потрібне ще раз попросити вас: присилати грошові перекази і замовлення тільки на знімки тих артистів, які друкуються в наших списках. Звичайно, ви можете вис-

ловити побажання чи фото ви хотіли б одержати в майбутньому, і ми шукатимемо можливість зробити ці знімки, але грошей за неперекладані фото не відправляйте. Здебільшого ви одержуєте знімки досить швидко, протягом кількох днів чи тижня. Тих же, хто прислав зазавки на велику кількість портретів, просимо не думати, що ми про вас забули. Буває, що ми не можемо оперативно виконати ваше замовлення через відсутність у даний момент одного із замовлених фото, бо фотолабораторія дуже завантажена в зв'язку з величезним потоком ваших заявок.

А от О. Коваленко з Олександрівки, Добромильського району, С. Стоичаренко з Усатиньки, А. Бубнікова з Компанівського району, Т. Ухань іх

Кирилівки, Добромильського району, З. Рожук і Н. Дубяга з Новгородківського району і ще чоловік 40, певно, розчаровані. Друзі, ви не одержали фото через те, що забули вкласти в конверт квитанцію про відправлення грошей за знімки. Пришліть їх нам зараз і одержите бажані фото. О. Тищенко з Малої Виски відправив 6 крб, замість 16. Будьте уважнішими, будь ласка. Нагадаємо, що гроші /карбованці чи купони/ на вказаний у кожному випуску "Ваших кумирів" рахунок можна відправляти з будь-якого поштового відділення. Не забувайте надсилати також конверт з вашою адресою вгору. Чекаємо нових заявок. Ми дуже раді, що рубрика "Ваші кумири" має так багато шанувальників.

ВИБИРАТИ МУСИМО САМІ

Інтерв'ю з лікарем-травником з Кіровограда С.Г.Котоджяном з'явилося у нашій газеті в лютому ц.р. Ми, не заглиблюючись у лікувальний аспект його діяльності, проінформували жителів області, що є такий чоловік, який стільки років допомагає людям, і вони йому за те вдячні.

Шквал читачьких дзвінків і візитів показав, як багато людей, обійшовши чимало медичних кабінетів, так і не знайшли собі допомоги. Може, тут понастачить...

Однак, як і в будь-якій справі, не обходиться без суперечностей. Офіційна медицина ще й досі недовірно поглядає на різних знахарів /скільки їх розвелось!/, а вже життєва практика свідчить, що не всі з них воістину дбають про чуже зіцелення. А не про власну кимешо.

Не будемо агітувати вас за чи проти методів лікування С.Г.Котоджяна. Кожен із нас має право і змогу лікуватись там, де схоче. Сьогодні вже є вибір, правда, не між висококваліфікованими спеціалістами, а між офіційною і неофіційною медициною. Стає справ поки що такий. Може, далі буде краще, і лікар в білому халаті "переважить" будь-якого "шарлатана" без освіти і диплома. Але якщо медикаменти й надалі пезатимуть так катастрофічно, то без "цілових" трав і мазей не обійтись...

Кіровоградка Лідія Павлівна Боліла подзвонила до редакції сама. Хотіла там із знайомих показав їй газету з інтерв'ю, і вона взялась за телефон: приїжджайте, мовляв, чоловік мій лікувався в діда /так, як правило, називають С.Г.Котоджяна його пацієнти/. Тільки якби ви під вечір завітали, бо Василь Ілліч на роботі і приходить після п'яти...

...Ось уривки з розповіді Л.П. і В.І.Болілих:

Василь Ілліч: У цього старика, скільки живу тут на Новомиколаївці, не знав і ніколи про нього не чув. А це ось вона його десь знайшла...

Лідія Павлівна: У нас було таке горе, таке горе, що нікому не побажав. Нога вже зліта, аж чорна, а по всьому тілу якісь прищі — під шкірою... І він мучився, і ми коло нього...

Василь Ілліч: У той диспансер я ходив і не раз. Ще на Копальні він був, а тоді ж туди, в госпіталь перенесли. Спочатку ходив тільки на прийом, подивились, кажуть — грибок, виписали мазь якусь, нею я й лікувався. А краще не став. Тоді у вісімдесят шостому році кладуть мене в диспансер — у травні діло було. Лежав я там

аж по серпень — кількома заходами. Бо лікують же як: 21 чи скільки там днів лежав — і виписують /курс пройшов/. Через 3 дні приходив, бо нічого не допомогло, кладуть по-новому і знову — курс уколів, таблеток... Я там чотири місяці пролежав, сказав — більше не піду. Ну, кололи мені пеніцилін, мазь якусь давали, а толку ніякого. Кожухар (він у нас завідділенням по-моєму /колись сказав мені сперсердя: я, мов, на вас такий укол дорогий потратив, а вам все не вигідно. Я тоді скипів — що що ви на мене укола жалісте, а ветеран праці, сорок років стажу маю, що я не заслужив на цього важного укола?..

Лідія Павлівна: Більш Вася туди й не ходив. Сам лікувався потроху — флуциномом мазався, ще там чимось, а воно все гірше... Скільки ми помучились, словами не передать... А то минулої осені зустріла в магазині знайому, розказую про своє горе, а вона мені і каже: "Тятю Лідіо, у нас в домі (це метрів сто від нашого будинку) старичок живе, скільки уже людей перелічив, відійдуть до нього, може й вам допоможе". Так я, ви знаєте, зразу туди й пішла... Дід як подивився на нього, а тоді мені й

каже: "Оці ось, що по тілу болячки, я вилікую, а за ногу боюсь — як би там гангрену не було". Вася ж з тою ногою стільки років промучився, вона як колода стала.

Василь Ілліч: Я пішов до нього десь в середині жовтня, а за тиждень до нового року вийшов на роботу. Стільки не там виходить — два місяці, так? От за два місяці дід і поставив мене на ноги. Хоч я й тоді, після лікування і зараз ще до цього захожду, він і сам запрошує — приходь.

Лідія Павлівна: Побігала я тоді добре. Дід же показав сім чи вісім різних трав. А де ти їх візьмеш, коли на вулиці вже й сніжок упав. Що з базару, що люди дали, трохи діти дістали, отак гуртом всі й напосили. Настояю йому ці трави в білюні, бо кожен вечір париться в ванні. Після ванни мажеється діловою маззю, а вона ж така смердюча, о-о-й, вся квартира провонялась. А що зробив, ще гірше терпіли.

Василь Ілліч: Передвannoю тер немою ті місяці, де виразки. Так боліло, так боліло... А тоді від трав і мазей воно й гоїлось. Ще дід сказав пийте, дріжджі пивні — вранці склянку і ввечері. Почав пийте, як почало з мене гнати, до цього був в прищах і рацах, а то

взагалі — суцільна сукровиця. Дід казав, що кров була отруєна (болячку не вилікували, а всередину загнали), ото він її так чистив. Странно й згадувати...

Лідія Павлівна: Отак помаленьку, помаленьку робити усе, що дід каже, дивимось, стало потроху засихати. Вже й на ногу Вася почав ставати, і спав спокійніше. А тоді всі бачили — діло пішло на поправку... Кожен тиждень ходив до діда, той дивився, казав, що і як далі робити. Завдя місяці діло й ділось. Ви знаєте, повірите не могла: стільки років ми з ним мучились, чим тільки не лікували, а тут...

Василь Ілліч: Я ж перед тим стільки вдома сидів — брав відпустку за власний рахунок, бо про яку там роботу можна було думати: світові бути не рад, а тепер ось з нового року знов на роботі, хоч уже й на пенсії.

Лідія Павлівна: Ви знаєте, я за цього Котоджяна буду весь вік бога молити — що б там про нього не казали і як його не називали. Він, він мені чоловіка спас, розумієте. Хоч коли ми прийшли, то за Васину ногу він не ручався: там таке місиво було, хай бог мислю... А ви ж бачили як йому там: квартирка тісна, нема де повернутися, а людей... Скільки ми туди ходили, кожен раз — як не два, то три чоловіки — і старі, і малі, й діти чимосьнікі. Отак сиділи, балакали. Ви знаєте, майже всі, хто приходив, були перед цим, хто в поліклініках, хто в лікарнях. А бачте, прийшли сюди... Якби ж він не помагав, хіба б ходили люди? Там же були й ті, хто колись лічився, а тепер родичів привели чи знайомих.

Не знаю... Хто б там і що не казав, таке ділові велике спасибі, така йому дяка — і від

мене, і від дітей наших, що батька нашого врятував...

До цих слів мені додати нічого і як би саркастично, приміром, не ставилась я до методів лікування С.Г.Котоджяна, переді мною чоловік, який показує на нозі тільки шрами — страшні сліди колишніх нещасть. Старий дід поставив на ноги В.І.Болілого тими травами й саморобними маззями, над якими й досі підсміються деякі лікарі від офіційної медицини: шарлатанство, мовляв...

Практика свідчить, що не тільки В.І.Болілого вилікував дід своїми "шарлатанськими методами". Олександр Гудименко із селища Нового з дружиною знайшов мене в редакції. Теж лікувався в діда, ще в 1987 році, і теж перед цим лежав в обшкірвендиспансері, але з чим прийшов /лікарі сказали, екзема/, з тим і пішов. А дід, спасибі йому, допоміг. Теж — трави, мазі, теж пивні дріжджі. Тепер як тільки що з'явиться на шкірі, бо працює Олександр в цеху з кислотами — уже знає що робити.

Маленька Леночка Зуперман — це та дівчинка, про яку згадував у минулому інтерв'ю С.Г.Котоджяна. Це їй в минулому році п'ять місяців лікували в дитячій поліклініці лишай на голові, спочатку, правда, не визначили, що то за ранка, а тоді, коли дерматолог з'ясувала, веліла мазати йодом і сірчанною маззю. Так і мазала мама безрезультатно кілька місяців, поки не підказали люди звернутись до діда-травника — за тиждень як рукою зняло. Самуїл Григорович побоювався, правда, чи ростиме там волосся. Спасибі йому, зараз все в порядку. Так дерматолог з поліклініки відмовилась

навіть довідку в дитсадок давати — де лікувались, там і беріть...

В.В.Полтавська, теж кіровоградка, була у діда ще в 1981 році, коли він жив ще на Балці. Навіть знайомий лікар із поліклініки диспансера не допоміг, вірніше, призначені ним мазі, а от Котоджяна вилікував її біду днів за 10...

Досить прикладів, чи ще? Але, але хочу, щоб мене зрозуміли правильно. Я не проти офіційної медицини і не за те, щоб люди лікувались тільки "шарлатанськими" методами. Хай кожен робить те, що вміє і чому його навчили — тільки не на шкоду людині. Самуїл Григорович Котоджяна теж не за всіх береться: кому вже пізно допомогти, хто, так би мовити, не по профілю, а хто, до того ж, зловживає спиртним. Якщо так — сюди дорогу нічого шукати.

За стільки років через руки "діда" пройшло чимало людей. Можливо, й не всім він допоміг, не знаю. Але у кожного з нас є право вибору, куди йти лікуватись — до "самозванців" чи спеціалістів з дипломами. Нагадую, що чимало відвідувачів Котоджяна були пацієнтами лікарень або поліклінік. Там вони допомогли не дочекались і прийшли сюди.

Чи варто їх звинувачувати у тому?..

Самуїл Григорович своїми "допотопними" методами без лікарняних бюлетенів і ліжко-місць вилікував не один десяток, а то й не одну сотню (хіба за стільки років він їх рахував?) людей.

Чи варто його звинувачувати у цьому?..

О.ПИЛИПЕНКО.

Завідуючий шкірним відділенням обласного шкірвендиспансеру Григорій Сергійович Кожухар не дуже хотів, аби наша з ним розмова "попала в пресу" — "скажуть, що я такий ось ретроград, що я проти діда і взагалі мене, мов, зачепили, то я тепер наче виправдовуюсь". І можна було в нашу бєсїду "залізати при собі", якби наведені Григорієм Сергійовичем, — і в телефонній розмові, і при особистій зустрічі факти не змусили поглянути на зачеплену проблему трохи з іншого боку — не все, за думкою лікаря, так ейфорично-радісно у деяких колишніх пацієнтів Котоджяна і декому з них доводиться розплачуватись сьогодні за його "допомогу".

Я задумала розмову з Г.С.Кожухарем як інтерв'ю, але оскільки вона була трохи сумбурною і весь час крутилась навколо одного й того ж твердження Григорія Сергійовича, то спробую передати наш діалог своїми словами, обіцяючи при цьому точно висловити всі міркування лікаря з приводу порушеної проблеми.

Григорій Сергійович абсолютно не проти наротної медицини, сам

займається анітерансією /лікування ближньою отрутою/, у квітні ц.р. виступав на Міжнародній конференції в Паланці /Прибалтика/, де обговорювався вищезазначений метод лікування, але вважав, що у всякому ділі треба дотримуватися встановлених норм. У С.Г.Котоджяна немає медичної освіти, значить, немає елементарних медичних знань. Як він може лікувати людей?

Якщо ж він усе-таки лікує, значить займається індивідуальною трудовою діяльністю, а для того, щоб нею займатися, треба мати офіційний документ, виданий спеціальним органом охорони здоров'я. Ну і, наскільки відомо, право на таку діяльність надається тільки тоді, коли є медична освіта або документ про якісь спеціальні курси. Одним словом, у цій справі, де на першому плані — не чийсь амбіції, а здоров'я людей, не може бути якихось дрібниць чи випадковостей. Має бути порядок.

Ви от пишете про тих, хто в нього лікувався після шкірвендиспансеру /прошу розрізняти в цій установі поліклініку і стаціонар, бо вивели його все до купи, хоч це зовсім різні речі/, тут, мовляв, їм не допомогли, а дід поставив на ноги. Можна погодитись з цим, бб, може, в

поліклініці понався нерадивий лікар /такі випадки є, чого там ховатись/, читає стаціонарі потрібних препаратів на той час не було і хворого тільки підлікували /таке теж трапляється нерідко, зараз ось взагалі катастрофічна ситуація з медикаментами/. А щодо швидкого одужання, не забувайте, що перед візитом до Котоджяна пацієнти проходили в диспансері курс лікування і що б там не говорили, ґрунт для їх одужання був уже підготовлений. За допомогою тих же ліків, над якими вони іронізують...

Ви знайшли тільки позитивні приклади серед його пацієнтів, а чому не шукаєте тих, кому не допоміг, а занеподив? Ви влантували йому рекламу на всю область, не подумавши перед тим, може, треба було б порахуватись із спеціалістами, дізнатись, чи має право цей чоловік практикувати. У нас у відділенні хворий один лежав, він як почув про Котоджяна, просить в мене, можна я піду, потивлюсь, що там таке. Походив, поговорив з людьми, сказав, — ні, краще я тут долікуюватись буду.

Григорій Сергійович Кожухар показував мені книгу відгуків, що є у шкірному відділенні. Вона заповнена одними лише подяками

лікарям і медсестрам — за доброто, за чуйність, за тепле слово і ласкаве серце. Я не сумніваюсь, що ці слова написані з любов'ю і повагою і не хочу образити когось із медичних працівників диспансеру. Я ще раз хочу наголосити, що у публікаціях про колишніх і нинішніх пацієнтів Котоджяна не дуже приємні слова на адресу чи то поліклініки диспансеру, чи його стаціонару йдуть не з уст журналіста, а тих, хто лікувався там. Людині, в якій біда і яка звертається до лікаря за допомогою, абсолютно все одно, які там стосунки між двома підрозділами лікарні і хто сидить на прийомі — вчорашній інтерн чи втомлена життям лікарка-пенсіонерка. Людина чекає зіцелення. Якщо ж воно не настає, отоді й шукаються стежки до екстрасенсів, знахарів, цілителів, магів і чаклунів. Допоможуть останні /навіть без дипломів і спеціальних документів/, що тоді скаже вчорашній пацієнт поліклініки про "офіційну" медицину? Думаю, зрозуміло...

Григорій Сергійович кілька разів повторював, що якщо якась із дідових лікувань закінчиться плачевно — діло пахне прокурату-

рою: незаконне це заняття. Може з юридичної точки зору й так, але якщо, грубо кажучи, якийсь неук має медичний диплом і своїм "лікуванням" доведе людину до могили, хіба від цього не менш страшно. І хіба не тому люди кидаються шукати бабок і дідів, що просто вже не вірять офіційним медикам. Я сама кілька разів стикалась з одним горе-спеціалістом, яка після кожного відвідування змінювала мені діагноз. Втрапивши терпець, пішла на прийом в медичний кооператив. Заплативши гроші, зайшла в кабінет — і ледь не впадала за столом сиділа та сама лікарка. Я не стала розповідати їй про свої біди /вона мене теж впізнала/, повернулась і пішла. Чи безплатно, чи за гроші я знаю, що до неї більше не піду.

Г.С.Кожухарю за своє відділення болить. З одного боку, кожен новий день — нові проблеми, з другого — не хочеться слухати незаслужені докори. Бувають, звичайно, в роботі прорахунки, але ганити всіх і вся — це несправедливо...

О.ІВАНЕНКО.

понеділок

29 червня

УТ (1 ПРОГРАМА)

8.00 УТН. 8.10 Фільм-концерт "Зачаровані піснями". 8.40 Телефільм "Нехай б'ють мене — сильніше буду". 9.20 Цирк, цирк, цирк... 10.25 Художній фільм "Украдене щастя". 1 та 2 серії. 12.35 УТН. 16.00 УТН. 16.05 "Джерельце". Телеліній української мови. 16.50 Документальний телефільм "Симиренки". 17.35 Є.Станкович. Симфонія № 3 для флейти і струнних. 17.55 "У єдності — свобода". Письменник О.Де. 18.25 Концерт ансамблю "Голосу-хи". 19.00 УТН. 19.10 Документальний фільм "Цирк та й годі". 19.30 "Хто ми... Громадсько-політичний відеотижневик. 20.20 Співає "Гроно". 20.45 На добраніч, діти. 21.00 "Дніпро". 21.35 Ай Пі Київ інформує. 21.40 Кінозустрічі. 22.55 Естрадний концерт. 23.35 УТН. 23.50 Фільм-опера "Ріголетто".

1 КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

5.00 Новини. 5.20 Ранкова гімнастика. 5.30 Ранок. 7.50 Ранкова гімнастика. 8.00 Новини. 8.20 "Стежка, яка веде до храму". Документальний фільм. 8.55 Мультфільми. 9.55 "Сімейне життя". Художній фільм. 11.00 Новини /з сурдоперекладом/. 13.10 Телеміст. 13.55 Блокнот. 14.00 Новини. 14.20 Відпочивай. 14.35 "Джамайка". Художній телефільм. 1 серія. 15.45 Казки та притчі народів різних країн. 15.50 Прем'єра мультфільму. 16.20 Між нами, дівчатками. 17.00 Новини. 17.25 НЕП. 17.55 Футбольний огляд. 18.10 Щоденник 1 Міжнародного юнацького конкурсу ім. П.І.Чайковського. 18.25 Вперше на телеекрані. Художній фільм "Смерть манекенниці". 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 "Нова студія" представляє. 23.00 Новини. 23.20 "У лабіринтах кіно-2". 0.05 "Все минає, мов мить". Художній фільм-монографія.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.25 Час ділових людей. 7.55 Дозвілля. 12.40 Селянське питання. 13.00 Вісті. 15.00 Там-там новини. 15.15 Дитяча година. З уроком німецької мови. 16.15 Педагогіка для всіх. 16.45 ТІНКО. 17.00 Ази кар'єри. 17.15 Телебійра інформує. 17.35 Київська панорама. 18.00 РТР і корпорації "Дженерал електрик" та "Брістоль-мієрс скуїб" представляють програму "Кеннеді, Мадонна та американська мрія". 18.55 Реклама. 19.00 Вісті. 19.20 Свято кожного дня. 19.30 Продовження програми "Кеннеді, Мадонна та американська мрія". 21.00 "Тихий дім". Ведучий — С.Шолохов. 21.55 Реклама. 22.00 Вісті. Астрологічний прогноз. 22.20 "Тихий дім". Продовження

вівторок

30 червня

УТ (1 ПРОГРАМА)

8.00 З восьмої до дев'ятої. 9.00 "Точка приземлення". Теленарис. 9.25 Науково-популярний фільм "Мова тварин". 10.30 Звучать твори Ф.Шопена. 10.45 Художній фільм "Пані Марія". 12.10 УТН. 12.25 Доброго вам здоров'я. 16.00 УТН. 16.05 Для дітей. Веселка. 16.35 Телефільм "Мати людська". 17.05 Академія гітари. 17.25 Науково-популярний фільм "Шляхами Захара Беркута". 17.45 "Спадщина". Історичні та культурні пам'ятники Одеси. 18.30 Духовна музика. 19.00 УТН. 19.10 Телефільм "Природне питання". 19.30 Студія "1 грудня". 21.00 "Дніпро". 21.35 Урочистий вечір громадськості Києва, присвячений 125-річчю конфедерації Канади. 22.55 УТН. 23.10 А.Шнітке. "Реквієм".

1 КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

5.00 Новини. 5.20 Ранкова гімнастика. 5.30 Ранок. 7.50 Ранкова гімнастика. 8.00 Новини. 8.20 "Багаті теж плачуть". 9.05 Прем'єра науково-популярного фільму "Позов про спадщину". 9.35 "Смерть манекенниці". Художній фільм. 10.55 Мультфільм. 11.00 Новини /з сурдоперекладом/. 13.40 Прем'єра документального телефільму "Хазяїн-пан". 14.00 Новини. 14.25 Уроки Ольги Іванової. 14.40 "Джамайка". Художній телефільм. 2 серія. 15.50 Мультфільм. 16.10 Фільм-дитям. Прем'єра художнього телефільму "Ганна". 1 серія. 17.00 Новини. 17.20 Сільські хроніки. 17.50 Прем'єра документального телефільму "Монолог у майстерні". 18.15 "Багаті теж плачуть". 19.00 Тема. 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 Художній телефільм "400 витівок Віржині". 4 серія. 21.30 Ситуація. 22.00 Закриття 1-го Міжнародного юнацького конкурсу ім. П.І.Чайковського. У перерві — Новини. 1.20 "Джамайка". Художній телефільм. 1 серія.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.25 Час ділових людей. 7.55 Дозвілля. 11.45 Теніс. Уімблдонський турнір. 12.40 Селянське питання. 13.00 Вісті. 15.00 Там-там новини. 15.15 Студія "Рост". 15.50 Мистецтво відображення. 16.15 Простір плюс. 16.45 ТІНКО. 17.00 Тема з варіаціями. 17.45 Кримінальні вісті. 18.00 На п'ятій сесії Верховної Ради України. 19.30 Київська панорама. 19.50 На п'ятій сесії Верховної Ради України.

середа

1 липня

УТ (1 ПРОГРАМА)

8.00 З восьмої до дев'ятої. 9.00 П.Чайковський. Концерт для скрипки з оркестром. 9.20 Науково-популярний фільм "Точка роси". 10.20 "Тополиний спів". Фольклорно етнографічна програма. /Кіровоград на УТ/. 11.00 Художній телефільм "Метічара — звір морський". 12.25 УТН. 12.40 Документальний телефільм "Світязь". 13.00 Кінозустрічі. 16.00 УТН. 16.05 Сонячне коло. 16.40 "Живе слово". Відповіді на листи. 17.25 Співає Лілея Волянська. 18.10 Науково-популярний фільм "Райські острови гетьмана Сагайдачного". 18.30 Концерт старовинної музики. 19.00 УТН. 19.10 "День за днем". /Кіровоград/. 19.30 Заньківчани в Канаді. 20.40 Реклама. 20.45 На добраніч, діти. 21.00 "Дніпро". 21.35 Реклама. 21.40 Художній фільм "Через терни до зірок". 1 та 2 серії. У перерві — УТН. 0.15 Хорові твори А.Веделя.

1 КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

5.00 Новини. 5.20 Ранкова гімнастика. 5.30 Ранок. 7.50 Ранкова гімнастика. 8.00 Новини. 8.20 "Багаті теж плачуть". 9.50 Мультфільми. 10.10 Науково-популярний фільм "Тасмійці байкальського хребта". 11.00 Новини /з сурдоперекладом/. 13.10 Телеміст. 13.55 Блокнот. 14.00 Новини. 14.20 Сьогодні і тоді. 14.50 "Небезпечний поворот". Художній телефільм. 1 частина. 16.00 Мультфільм. 16.10 Художній фільм "Ганна". 2 серія. 17.00 Новини. 17.25 Студія "Політика" показує... 17.55 Мультфільм. 18.00 "Багаті теж плачуть". 18.45 Зустрічі у Концертній студії Останкіно з письменником А.Панченком. 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 Прем'єра художнього телефільму "400 витівок Віржині". 5 серія. 21.35 Фермата. 21.55 Чорний ящик. 22.30 П'ять кілець. 23.00 Новини. 23.20 Лімпопо. 23.50 Кальвар-шоу. 0.35 "Джамайка". Художній телефільм. 2 серія.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Реклама. 7.25 Час ділових людей. 7.55 Дозвілля. 8.10 Студія "Нота бене". 8.50 Наш сад. 9.20 Ази кар'єри. 9.35 Студія "Рост". 10.10 Телеасамблея. 11.10 Складчина. 11.45 Теніс. Уімблдонський турнір. 12.40 Селянське питання. 13.00 Вісті. 15.00 Там-там новини. 15.15 Мульті-пульти. 15.25 "Дитячі мрії". Прем'єра фільму. 8 серія. 15.45 Музика в пам'ятниках архітектури. 16.15 Християнська програма. 16.45 ТІНКО. 17.00 Трансросефір. 17.45 Версія. 18.00 На п'ятій сесії Верховної Ради України. 19.40 Київська панорама. 20.00 "Санта-Барбара". 57 серія. 20.50 На п'ятій сесії Верховної Ради України.

четвер

2 липня

УТ (1 ПРОГРАМА)

8.00 З восьмої до дев'ятої. 9.00 Кінопрограма. 10.00 Музичний фільм "Дайте мені співати". 10.50 Пошуки творчого обличчя. 11.55 Співає гурт "Соколи". 12.25 УТН. 12.40 Художній фільм "Парашутисти". 16.00 УТН. 16.05 Для дітей. Веселка. 16.35 Науково-популярний фільм "Драй-хмара. Останні сторінки". 17.05 "Чиста криниця". (Кіровоград). 17.40 Співає заслужена артистка України Лілія Сандулеса. 18.10 Прем'єра науково-популярного телефільму "Освятили історією". 18.25 Шлях до себе. Зустріч з професором А. Горняткевичем. 19.00 УТН. 19.10 "День за днем". (Кіровоград). 19.30 "Мелодія через віки". Композитор М. Скорик. 1 частина. 20.30 Акценти. 20.45 На добраніч, діти. 21.00 "Дніпро". 21.35 Хроніка МВС. 21.45 Молодіжна студія "Гарт". 23.45 УТН. 0.00 "Галицькі ігри". Спортивна програма.

1 КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

5.00 Новини. 5.20 Ранкова гімнастика. 5.30 Ранок. 7.50 Ранкова гімнастика. 8.00 Новини. 8.20 "Багаті теж плачуть". 9.50 Мультфільми. 10.30 Концерт Казахського оркестру народних інструментів імені Курмангазі. 11.00 Новини /з сурдоперекладом/. 13.10 Телеміст. 13.55 Блокнот. 14.00 Новини. 14.25 Це було... було... 14.45 "Небезпечний поворот". Художній телефільм. 2 частина. 15.35 Знайомство. Про проблеми людей, що втратили слух /з субтитрами/. 16.10 Художній телефільм "Ганна". 17.00 Новини. 17.25 ... До шістнадцяти і старші. 18.05 "Багаті теж плачуть". 18.50 "Телевізійне знайомство". Урмас Отт бесідує з Костянтином Боровим. 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 Прем'єра художнього телефільму "400 витівок Віржині". 6 серія. 21.40 Фестиваль у Санкт-Петербурзі "Білі ночі". 22.40 Ситуація. 23.00 Новини. 23.20 Акторські посиденьки. "Чим закінчуються казки?". 0.10 "Небезпечний поворот". Художній телефільм. 1 частина.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.25 Час ділових людей. 7.55 Дозвілля. 8.10 Без ретуші. 9.10 Золота шпора. 9.40 Біла ворона. 10.25 Вінілові джунглі. 10.55 Посміхнісь нам, господи. 11.25 "Санта-Барбара". 57 серія. 12.15 Мульті-пульти. 12.25 Осінє життя. 12.40 Селянське питання. 13.00 Вісті. 15.00 Там-там новини. 15.15 Перший тайм. 15.30 Термінал. 16.00 Теніс. Уімблдонський турнір. 16.45 ТІНКО. 17.00 Пани-товариші. 17.15 Росія і світ. 17.45 Парламентський вісник. 18.00 На п'ятій сесії Верховної Ради України. 19.10 Київська панорама. 19.30 "Санта-Барбара". 58 серія. 20.20 На п'ятій сесії Верховної Ради України.

п'ятниця

3 липня

УТ (1 ПРОГРАМА)

8.00 З восьмої до дев'ятої. 9.00 Науково-популярний фільм "Малий лебідь". 9.20 Музичний фільм "Повернення майстра". 10.20 Спадщина. "Літописний Белгород". 11.05 Художній фільм "Випадкові пасажери". 12.20 УТН. 12.35 Сотвори себе. 13.20 Співає і танцює "Молодість". (Кіровоград на УТ). 16.00 УТН. 16.05 Для дітей. "Біном фантазії". 16.30 Любителям хорової музики. 17.00 Прем'єра науково-популярного телефільму "Мільйони... в трубу?". 17.10 Концерт канадської співачки Люби Білаш. 17.45 Наш сад, город. 18.00 "Пам'ять. Пошукова робота краєзнавців". (Кіровоград). 18.40 Документальний фільм "Катери-на". 19.00 "Дзеркало". Програма міської Ради народних депутатів. (Кіровоград). 19.30 "Мелодія через віки". Композитор М. Скорик. 2 частина. 20.30 Акценти. 20.45 На добраніч, діти. 21.00 "Дніпро". 21.35 Ай Пі Київ інформує. 21.40 Художній фільм "Передай далі". 23.05 УТН. 23.20 Концерт естрадних виконавців.

1 КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

5.00 Новини. 5.20 Ранкова гімнастика. 5.30 Ранок. 7.50 Ранкова гімнастика. 8.00 Новини. 8.20 "Багаті теж плачуть". 9.05 "Ось такий він — Токіо". Документальний телефільм. 9.45 Мультфільми. 10.30 Прем'єра художнього телефільму "Пливе, пливе кораблик...". 11.00 Новини /з сурдоперекладом/. 11.20 Клуб мандрівників /з сурдоперекладом/. 13.15 Бридж. 13.40 Бізнес-клас. 13.55 Блокнот. 14.00 Новини. 14.20 Подарунок меломану. Співає Д. Хворостовський. 14.50 "Небезпечний поворот". Художній телефільм. 3 частина. 16.00 Дитячий музичний клуб. Свято на імення "На-на". 17.00 Новини. 17.25 Людина і закон. 17.55 Грай, гармонь. 18.25 Прем'єра художнього телефільму для дітей "Еміль з Леннебергі". 18.50 Мультфільм. 18.55 ТБ "Нева". "Хто з нами?". 19.15 "Кіно до запитання". 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 Від представляє. У перерві — Новини. 0.15 "Небезпечний поворот". Художній телефільм. 2 та 3 частини.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Реклама. 7.25 Час ділових людей. 7.55 Студія "Нота бене". 8.35 Пілігрим. 9.30 Перший тайм. 10.15 "Чарівне кільце". Вистава Рязанського театру ляльок. 11.05 Фольклор. 11.25 Тема з варіаціями. 11.50 "Санта-Барбара". 58 серія. 12.40 Селянське питання. 13.00 Вісті. 15.00 Там-там новини. 15.15 Теніс. Уімблдонський турнір. 16.15 Простір плюс. 16.45 ТІНКО. 17.00 Трансросефір. 17.45 Дозвілля. 18.00 На п'ятій сесії Верховної Ради України. 19.30 Київська панорама. 19.50 На п'ятій сесії Верховної Ради України.

субота

4 липня

УТ (1 ПРОГРАМА)

8.00 УТН. 8.10 Ритмічна гімнастика. 8.30 Документальний телефільм "Постскриптум до першого декрету". 9.30 Тріо "Либідь". 10.00 Є. Максименко. "До воскресенья дорости". Вистава за твором Б. Пастернака. 11.15 Прем'єра документального телефільму "Храми Поділля". 11.45 "Ми з України". Концерт учнів студії при національному ансамблі танцю України ім. П. Вірського. 12.05 Для дітей. Художній фільм "Історія про принцесу-пастушку та її вірного коня Фаладу". 13.25 УТН. 13.35 Клас-юніор бізнес. 14.35 Доброго вам здоров'я. 15.05 Теленарис про хореографа Анатолія Бедичева. 15.45 Живе слово. Українська мова в школах Одеси. 16.15 Художній телефільм "Той самий Мюнхаузен". 1 та 2 серії. 18.30 "Відродити душу". Художник О. Дубовик. 19.00 УТН. 19.10 Р. Штраус. "Соната для скрипки і фортепіано". 19.30 "Надвечір'я". Передача для людей старшого віку. 20.45 На добраніч, діти. 21.00 "Дніпро". 21.35 Відеофільм "Посол Попадюк. Дорога в Україну". 22.20 Арт-майдан. 23.30 УТН. 23.45 Арт-майдан. Продовження.

1 КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

6.30 Суботній ранок ділової людини. 7.30 Ранкова гімнастика. 7.40 Спорт для всіх. 8.10 Прем'єра науково-популярного телефільму "Музичні інструменти та їх історія". 4 серія. 8.40 Як досягти успіху. 8.55 Радіо "Труба". 9.25 Центр. 10.05 НЛО: неоголошений візит. 10.35 Що означають ваші імена? 11.50 Медичина для тебе. 12.30 Документальний телефільм "Німці у другій світовій війні". Фільм 4. 14.00 Новини /з сурдоперекладом/. 14.20 Фільм-дитям. "Блакитна стріла". Художній телефільм. 15.10 Мультфільм. 15.20 Концерт оркестру російських народних інструментів під керівництвом М. Некрасова. 16.25 У світі тварин. 17.05 Мультфільм "Бджола Майя". 17.35 Щасливий випадок. 18.35 Вперше на телеекрані. Художній фільм "Як стати зіркою?". 1 серія. 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.35 Художній фільм "Як стати зіркою?". 2 серія. 21.40 До і після опіяночі. У перерві — Новини. 0.20 "Мелодія Бродвею".

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Ретро. Майя Кристалінська. 8.00 Московський беисбольний... Міжнародний турнір на приз Москвського університету. 8.30 Відкритий світ. 9.15 Оsvідчення в коханні. 9.30 Програма "03". 10.00 Відеоканал "Плюс одинадцять". 11.15 Як жити будемо? 12.00 Зигзаг удачі. Вікторина. 13.00 Вісті. 13.20 "Бурда моден" пропонує... 13.50 Театральний роз'їзд. 14.10 Пілігрим. 14.55 Денний сеанс. "Все наваки". Художній фільм. 16.00 Теніс. Уімблдонський турнір. 17.00 Документальна панорама. "Коли Вітебськ був Парижем". 17.30 Парламентський вісник. 17.45 "Судді". Телецикл про конституційний суд Росії. 18.00 Київська панорама. 18.20 Фортепіанні твори. 19.00 Вісті. 19.20 Свято кожного дня. 19.30 "К 2" представляє: "На екрані Америка". 2 випуск. 20.00 Відкриття фестивалю мистецтв "Красна площа запрошує". 22.30 Реклама. 22.35 Вісті. Астрологічний прогноз. 22.55 Теніс. Уімблдонський турнір.

неділя

5 липня

УТ (1 ПРОГРАМА)

8.00 УТН. 8.10 Ритмічна гімнастика. 8.30 У неділю вранці. 9.30 Документальний фільм "Перед іконою". 10.00 І. Кальман. "Королева Чардашу". Вистава Одеського театру музичної комедії. 12.35 УТН. 12.45 Співає Київ. 14.20 Село і люди. 15.20 Концерт артистів балету. 16.30 Маю честь. (Кіровоград на УТ). 17.30 "Свічадо". Науково-пізнавальна відеопроеграма. 19.00 УТН. 19.10 Мультфільми. 19.30 Зичимо щастя. 20.30 Телефільм "Я покажу вам сад...". 20.40 Сторінками дитячої Біблії. 21.00 "Дніпро". 21.30 "Ретрокінозал". Художній фільм "Весна на Зарічній вулиці". 23.00 Тиждень. 23.30 Телеспортарена. 0.15 Пісні В. Шаповаленка.

1 КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

6.00 Година сили духу. 7.00 Ритмічна гімнастика. 7.30 Тираж "Спортлото". 7.40 "Відкрий скриньку". Документальний фільм. 8.05 Мультфільм. 8.20 З ранку раненько. 9.05 Можливо все. 9.35 Ранкова зірка. 10.25 Під знаком "Пі". 11.15 1X Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості "Веселка". 11.50 Кіноафіша. 12.20 Марафон-15. 13.00 Прем'єра документального телефільму із серіалу "Заповідники дикої природи". Фільм 5. /Франція/. 13.30 Прем'єра художнього телефільму "Марк і Софі". Фільм 5. 14.00 Новини /з сурдоперекладом/. 14.20 Діалог у прямому ефірі. 15.00 Казки та притчі народів різних країн. 15.05 Мультфільм. 15.10 Клуб мандрівників. 16.00 Панорама. 16.40 Телеолоція. 16.55 Уолт Дісней представляє... 17.45 Новини. 18.05 Брейнг ринг. 19.00 Презентація художнього фільму "Стелла". 19.40 Вперше на телеекрані. Художній фільм "Швидкоплинний серпень". 21.00 Підсумки. 21.45 Спортивний уїкенд. 22.00 Вібат, Санкт-Петербург. Концерт. 23.00 Новини. 23.25 О.С. Пушкін. Читає Дмитро Журавльов.

КАНАЛ "РОСІЯ", 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Концерт ансамблю "Берізка". 7.50 Чемпіонат світу з баскетболу серед професіоналів НБА. 8.50 Хочете, вірте. 9.20 Острів Афродіти. 10.05 "Суперкнига". Мультфільм. 19 серія. 10.30 Ати бати... 11.00 Меганоліс. 11.30 Теревені. 12.00 Зигзаг удачі. Вікторина. 13.00 Вісті. 13.20 "Мама вишла заміж...". Художній телефільм. 14.45 Музичний фільм. 17.00 Теніс. Уімблдонський турнір. 17.45 "Судді". Телецикл про конституційний суд Росії. 17.55 У світі тварин. 18.55 Реклама. 19.00 Вісті. 19.20 Свято кожного дня. 19.30 "Футе". Художній фільм. 21.05 Обличчя до столиці. Публіцистична програма. 21.20 Телебійра інформує. 21.40 Телефільм. 21.55 Реклама. 22.00 Вісті. Астрологічний прогноз. 22.20 Телефільм. 22.30 Рок-кафе. 23.00 Теніс. Уімблдонський турнір.

VIDEO

★ ★ ★

Куплю будинок у межах Кіровограда з усіма зручностями. Телефонувати по № 29 19 39.

СКЛАВ В. МАНОЙЛЕНКО

символами. Амuletом то її стало
галицьке, з галицькою виступаю-
чою око, яке її наділяло на-
чарів, і наслідно свої влади: пін-
товий місяць (сирійський во-
рожок) калітало, мів звук, якого
чепення з переляку всілякі демо-
ни.

Після час археоцентричних розкоп-
ок Мозей, з одного з пан-
тавських міст Європи, знайшли
чарівні ілюзії, які є чок
шкредено безсоромних позах,
учені вислююють згоді, що
вопи були амuleтами ослиного гам
в давнині кельтсько-германського
населення, яке вбило, що вирізняє
покази, що собою мають чарівні
ліки, замість обичаїв, можна вни-
сти злого духа вомашу, доо ж в
остовини.

У давньому Єгипті амuleта-
ми були листки папирусу, вкриті
підписами, написаними
на різноманітними фігурками,
серія яких написана зріпшою бі-
лою фарбою на червоній, а
чорного джва шап'ювали як бора
соння. Вирили, що в образі амule-
ту він робить життя, сонячним. Ще
в донині скарбених з пазовий
представили, з давнього
підня чорного амuleту на торговини
у Кайрі і багато разів деревини
ціну срібних ізипіючих, зріпк,
мислячи на інших висячок,
з чарівними, і з чарівних брон-
зових перені, які посли на руки,
різноманітні фігурки і тасмуні
написи на талияхках на пині. На-
частині вони є охоронючі, а
написи, які є охоронючі, а
роби чарів, пристригую. Греки
борилися амuleтами не тільки са-
мих есео, але і показувати ю
святих міст, буючи охоронючим
завоювало, що там були, і так
запрокувало своїми пими злі ч-
ни.

[illegible]

У малому залі американський пригодницький фільм "Каскадери" (10.30, 14.20, 18.20) і нова теж американська комедія "Досьє на Рейчел". Сеанси: 12.20, 16.20, 20.20.

Редактор
М. ШВОРАК